

กระบวนการประพันธ์เพลง “THE GLAMOUR OF CHONBURI” MUSICAL COMPOSITION “THE GLAMOUR OF CHONBURI”

ศักดิ์ชัย เจริญสุขสนาน¹
Sakchai Charoensuksanan¹

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง กระบวนการประพันธ์เพลง “The Glamour of Chonburi” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกระบวนการประพันธ์เพลง “The Glamour of Chonburi” และ เพื่อสร้างบทประพันธ์เพลงที่ถ่ายทอดเรื่องราวถึงเอกลักษณ์ทางด้านประเพณีของจังหวัดชลบุรี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ บทเพลง The Glamour of Chonburi ได้รับแรงบันดาลใจจากประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของจังหวัดชลบุรีทั้ง 3 ประเพณีได้แก่ ประเพณีกองข้าวศรีราชา ประเพณีแห่พญายม และประเพณีวิ่งควาย โดยวัตถุประสงค์ของการประพันธ์คือเพื่อสร้างผลงานการประพันธ์เพลงที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดชลบุรีในเสียงและสำเนียงของดนตรีตะวันตกประสมดนตรีไทย ผู้วิจัยได้สร้างบทประพันธ์นี้สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม วงขับร้องประสานเสียง และวงดนตรีไทย ความยาวประมาณ 17 นาที

ในวิธีการประพันธ์เพลงผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์บทประพันธ์ของคีตกวีเอกของชาวตะวันตกและชาวไทยที่ประพันธ์บทเพลงประเภทดนตรีพรรณนาทั้งในด้านวิธีและมุมมองการบรรยายเรื่องราวด้วยประโยคเพลง (Phrase) พื้นผิวทางดนตรี (Texture) สังคีตลักษณ์ (Musical form) โครงหลักของเสียงประสาน (Structure of Harmony) และเทคนิคการประพันธ์ เพื่อนำมาปรับใช้กับงานประพันธ์ของตนเองให้มีความสมบูรณ์ สามารถถ่ายทอดหรือสื่อสารให้ผู้ฟังได้เข้าถึงงานศิลป์ทางเสียง

บทเพลง The Glamour of Chonburi แบ่งออกเป็น 3 ช่วงใหญ่ ซึ่งในแต่ละช่วงนั้นถูกแบ่งโดยอัตราความเร็วของจังหวะ กำหนดลีลาและอารมณ์ รูปแบบของการบรรเลง โดยใช้เทคนิคการประพันธ์เพลงหลักที่หลากหลาย คือ เทคนิคการคัดทำนอง (Quotation) แนวคิดการใช้หน่วยทำนองจากเพลงไทย บันไดเสียงเพนทาโทนิค ไทโมทีฟ (Leitmotif) ด้วยการผ่านกระบวนการสร้างสรรค์และศึกษาองค์ความรู้ผู้วิจัยพบว่า การประสมเสียงเพื่อสื่อสารข้อความและเรื่องราวอย่างลุ่มลึกนั้นจำเป็นต้องใช้องค์ประกอบของความรู้และทักษะการประพันธ์เพลงที่ยังลึกซึ้งเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังให้บทเพลง The Glamour of Chonburi นี้เปรียบเสมือนเป็นจดหมายเหตุที่บันทึกและเผยแพร่เสน่ห์ของจังหวัดชลบุรี

คำสำคัญ: เพนทาโทนิค, ไทโมทีฟ, เทคนิคการคัดทำนอง

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีและการแสดง คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา sakchaij@go.buu.ac.th

¹ Lecturer, Department of Music and Performing Arts, Faculty of Music and Performing Arts, Burapha University, sakchaij@go.buu.ac.th
Receive 25/03/67, Revise 04/06/67, Accept 07/06/67

Abstract

This research aims to present the composition process of the song "The Glamour of Chonburi" and to create a musical composition that conveys the unique traditions of Chonburi Province, Thailand. The study employed a qualitative research methodology. The Glamour of Chonburi" is inspired by three unique and significant cultural traditions of Chonburi Province: the Kong Kao Tradition, the Phaya Yom Procession, and the Buffalo Racing Festival. The purpose of composing this piece was to create a musical work that represents the distinctive characteristics of Chonburi Province through the sounds and tonality of Western music blended with Thai traditional music. The composer crafted this composition for a wind orchestra, Chorus, and Thai musical band, with a duration of approximately 17 minutes.

In the composition process, the composer studied and analyzed the works of eminent Western and Thai poets who specialized in program music. This exploration delved into musical phrasing, musical texture, musical form, harmony structure, and composition techniques. These elements were then adapted to create a complete and expressive musical piece that would allow the audience to engage with the auditory artistic expression.

"The Glamour of Chonburi" is divided into three main sections, each defined by tempo variations, specified rhythms, and emotions. Diverse composition techniques were employed in each sections, including musical quotations, the incorporation of Thai musical motifs, pentatonic scales, and leitmotifs. Through the process of creation and study, the composer discovered that blending sounds to convey profound narratives requires an in-depth understanding of musical composition knowledge and skills. The composer aimed for "The Glamour of Chonburi" to be akin to a footnote that records and unveils the charm of Chonburi Province, expressing its depth and richness through the intricacies of musical composition.

Keywords: Pentatonic, Leitmotif, Musical Quotation

1. ความสำคัญและที่มา

หากจะกล่าวว่า “ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตของมนุษย์” ก็อาจจะไม่ใช่อะไรที่กล่าวเกินจริง เพราะดนตรีนั้นเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยโบราณในหลายด้าน ทั้งทางด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การฟังดนตรีเพื่อความเพลิดเพลิน การร้องรำทำเพลงเพื่อความสนุกสนาน ดนตรีที่ใช้ในการประกอบการเดินรำ งานรื่นเริง หรืองานต่าง ๆ ดนตรียังมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในด้านพิธีกรรม ทางศาสนา ทางด้านอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น การปลุกใจเพื่อการออกรบของนักรบในสมัยโบราณ หรือการฟังเพลงประจำชาติเพื่อให้เกิดการฮึกเหิมในการรักษาชาติบ้านเมือง จะเห็นได้ว่า ดนตรีที่เราได้ยินอยู่ในทุกวันนี้มีผลกับมนุษย์แทบจะทุกด้านรวมถึงการเสริมสร้างด้านอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการในการฟังดนตรีให้ซาบซึ้งถึงสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการสื่อสาร สอดคล้องกับวานิช โปตะวนิช (2558) ที่กล่าวถึงดนตรีที่ส่งเสริมด้านจินตนาการไว้ว่า ดนตรีพรรณนา (Program Music) เป็นดนตรีประเภทหนึ่งที่ถูกประพันธ์ขึ้นเพื่อเชื่อมโยง บรรยายเรื่องราว เหตุการณ์ ภาพจินตนาการต่าง ๆ ที่ต้องการทำให้ผู้ฟังซาบซึ้งและคล้อยตามร่วมกันกับภาพจินตนาการหรือเรื่องราวที่ผู้วิจัยได้สื่อสารในรูปแบบของเสียงดนตรีที่แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยได้มีแรงบันดาลใจที่จะประพันธ์ถึงความน่าสนใจของจังหวัดชลบุรีซึ่งเป็นจังหวัดหลักของภาคตะวันออกที่มีความน่าสนใจในหลายด้าน ทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีการละเล่น วิถีชีวิต รวมถึงด้านประวัติศาสตร์ที่มีความน่าสนใจมาอย่างยาวนาน ดังนั้นบทประพันธ์เพลง “The Glamour of Chonburi” เป็นบทเพลงที่ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะประพันธ์บทเพลงที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดชลบุรี โดยมีแนวคิดประพันธ์เพลงออกมาในรูปแบบของดนตรีบรรยายเรื่องราว ทางผู้วิจัยมีแรงบันดาลใจถึงเสน่ห์ของจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดหลักของภาคตะวันออกที่มีความน่าสนใจในหลายด้าน ทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีการละเล่น วิถีชีวิต รวมถึงด้านประวัติศาสตร์ที่มีมาอย่างยาวนาน

จังหวัดชลบุรีมีศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงจังหวัดชลบุรีโดยเฉพาะและมีชื่อเสียงโด่งดังทั้งในระดับประเทศจนถึงระดับโลก ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดนี้มากำหนดขอบเขตของแนวคิดหลักหรือวัตถุประสงค์ที่จะนำมาใช้ในการประพันธ์บทเพลงเพื่อที่จะสื่อสารหรือชี้ให้เห็นความสำคัญถึงประเพณีที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในจังหวัดชลบุรี เช่น ประเพณีวิ่งควาย ประเพณีกองข้าว ประเพณีแห่พญายม ในปัจจุบันประเพณีเหล่านี้ถูกมองข้ามความสำคัญและได้รับความนิยมน้อยลง เนื่องจากสภาพทางสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของปัจจัยภายนอกต่าง ๆ เช่น ความเจริญก้าวหน้าและทันสมัยของเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ชาวบ้านหนุ่มสาวท้องถิ่นในยุคปัจจุบันนี้เห็นความสำคัญต่อประเพณีลดน้อยลงไปตามกาลเวลาเหลือเพียงแค่ชาวบ้านเฉพาะกลุ่มที่ยังเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ประเพณีอันมีเสน่ห์ของจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์และที่มาที่น่าสนใจ

ประเพณีแห่พญายม เป็นประเพณีเก่าแก่ ของชาวบ้านตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา มีการปฏิบัติโดยการสร้างหุ่นพญายมและแห่ไปลอยทะเลในเวลาโพล้เพล้ โดยมีความเชื่อถือว่า พญายมจะนำโรคภัยไข้เจ็บและเคราะห์ร้ายต่าง ๆ ไปด้วย จากประเพณีปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลานานหลายหน่วยงานเริ่มเห็นความสำคัญของการแห่พญายมและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งเทศบาลตำบลบางพระเห็นความสำคัญของประเพณีแห่พญายมนี้ เนื่องจากเห็นว่าประเพณีแห่พญายมเป็น

เอกลักษณ์ของชาวบางพระ มีจุดเด่นที่เป็นประเพณีที่ก่อให้เกิดการรวมพลังและรวมจิตใจของชุมชนอย่างแท้จริง

ประเพณีกองข้าวของศรีราชา เป็นเสมือนวัฒนธรรมพื้นบ้านที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน ตั้งนั้นในวันไหลสุดท้ายของตรุษสงกรานต์ (ซึ่งถือเป็นวันปีใหม่ของไทย) ชาวบ้านจะพากันแห่พญายมที่ทำงาน ๆ จากโคร่งไม้ไผ่ฟางข้าวและกระดาษแต่งแต้มด้วยดินสอพองหรือดินหม้อให้แลดูเป็นองค์ ปัจจุบันมีวิธีการประณีต ทำรูปพญายมอย่างงดงาม นำไปปล่อยในทะเลลึกเป็นอันเสร็จพิธี (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, ม.ป.ป: สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2567)

ประเพณีวิ่งควาย เป็นประเพณีที่มีมาแต่โบราณตามความเชื่อสืบทอดกันมาว่า หากปีใดไม่มีการวิ่งควาย ปีนั้นวัวควายจะเป็นโรคระบาดตายเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้สำหรับควายที่เจ็บป่วยในระหว่างปี เจ้าของควายจะทำการบนบานให้ความหายเจ็บป่วยและนำควายมาร่วมในประเพณีนี้ด้วย หลังจากได้ใช้ควายไถนาและทำงานในท้องนาอย่างเหน็ดเหนื่อยมาหลายเดือน เมื่อถึงวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 ชาวนาจะตกแต่งควายของตนให้สวยงามด้วยผ้าแพรและลูกปัด เพื่อเป็นการทำขวัญควายจากนั้นหยุดงานในนาเพื่อนำควายเข้าเมือง มีการพบปะ กับบรรดาชาวนาผู้ร่วมอาชีพตลอดจนการประกวดความสมบูรณ์และความสวยงามของควายที่ตกแต่งมา นับเป็นการสนองคุณของควายให้มีความสุขตามอัตภาพและได้พักผ่อนจากงานหนักในท้องนา (สหกรณ์บริการส่งเสริมอาชีพและวัฒนธรรมชลบุรี จำกัด, 2563)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะประพันธ์บทเพลงให้มีความเชื่อมโยงหรือจินตนาการถึงความสำคัญของประเพณีทั้ง 3 ประเพณีได้แก่ ประเพณีกองข้าวศรีราชา ประเพณีแห่พญายมและประเพณีวิ่งควาย โดยได้แรงบันดาลใจจากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักความเชื่อสาระสำคัญของแต่ละประเพณีที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาบทประพันธ์ของคีตกวีเอกของชาวตะวันตกและชาวไทยที่ประพันธ์บทเพลงประเภทดนตรีพรรณนาทั้งในด้านวิธีและมุมมองการบรรยายเรื่องราว ประโยคเพลง (Phrase) พื้นผิวทางดนตรี (Texture) สังคีตลักษณ์ (Musical Form) โครงสร้างของเสียงประสาน (Structure of Harmony) เทคนิคและรูปแบบของบทประพันธ์หรือแนวคิดอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการประพันธ์เพลง

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 By the Beautiful Blue Danube โดย โยฮันน์ ชเตราส์ (จูเนียร์) (Johann Strauss Junior ; ค.ศ.1825-1899) นักประพันธ์เพลงชาวออสเตรีย ผู้ได้ชื่อว่าบิดาแห่งเพลงวอลซ์ (Waltz) หรือเพลงเต้นรำแบบเวียนนา (Viennese Waltz) บทเพลง By the Beautiful Blue Danube ถูกประพันธ์ขึ้นใน ค.ศ.1866 และจัดแสดงขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1867 เป็นดนตรีพรรณนาที่มีลักษณะจังหวะเป็นจังหวะวอลซ์ในกุญแจเสียง F Major เป็นบทเพลงที่บรรยายถึงความงดงามของแม่น้ำดานูบที่ไหลผ่านกรุงเวียนนา ที่ปกติก็จะเป็นสีน้ำตาลขุ่นข้น แต่ด้วยความอัจฉริยะของการประพันธ์เพลงชเตราส์ ได้แต่งเพลงนี้แล้วชักชวนให้ผู้ฟังจินตนาการถึงแม่น้ำดานูบมีสีน้ำเงินที่สวยงามสดใสเคียงคู่กับทุกการดำเนินชีวิตชาวกรุงเวียนนา จุดเด่นที่สำคัญของบทเพลงนี้คือ ทำนองของบทเพลงที่สวยงาม ไพเราะ สละสลวยติดหูผู้ฟังเป็นอย่างมากในลักษณะจังหวะวอลซ์ มีลักษณะการประพันธ์ทำนองโดยใช้โมทีฟทำนอง (Melodic Motif) หมายความว่าความคิดหลักด้านทำนองที่เป็นวัตถุดิบ

ในการสร้างบทเพลงให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งบทเพลง (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2552) โดยมีการดำเนินทำนองเพลงเคลื่อนไหวไปตามกฏูญแจเสียง (Key signature) ที่โดดเด่นและหลากหลาย

2.2 The Four Seasons ประพันธ์โดย อันโตนิโอ วิวัลดี (Antonio Vivaldi ; ค.ศ.1678-1741) นักประพันธ์เพลงชาวอิตาลี บทเพลง The Four Seasons หรือ Le Quattro Stagioni ในภาษาอิตาลีนับเป็นบทประพันธ์ดนตรีพรรณนาประเภทคอนแชร์โต (Concerto) สำหรับเดี่ยวไวโอลินและวงเครื่องสายที่มีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมเป็นอย่างมากในยุคบาโรก (Baroque Period) จัดแสดงครั้งแรกในปี ค.ศ.1725 นับเป็นผลงานลำดับที่ 8 จากทั้งหมด 12 ชุดที่มีชื่อว่า “The Contest of Harmony and Invention” ซึ่งบทประพันธ์เพลงชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากฤดูกาลต่าง ๆ มีรูปแบบการประพันธ์ในแต่ละท่อนตามรูปแบบคอนแชร์โตทั่วไป คือ เร็ว-ช้า-เร็ว แบ่งออกเป็น 4 ท่อนในแต่ละท่อนจะมีทำนองที่เป็นอิสระ ไม่เชื่อมโยงทำนองซึ่งกันและกัน ซึ่งวิวัลดีมีแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพื่อบรรยายถึงฤดูกาลที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา

2.3 Devas Suite for Orchestra โดยวานิช โปตะวนิช เป็นบทประพันธ์เพลงดุริยนิพนธ์ที่ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ.2558 กล่าวถึงลักษณะเด่นของเทพแต่ละองค์ ได้แก่ พระอาทิตย์ พระศิวะ พระมหาอุมาเทวี พระพิฆเนศ และพระจันทร์ โดยลักษณะเด่นของบทเพลงมีการแสดงลีลาไทยที่ผสมผสานความเป็นสากลของดนตรีตะวันตก บทเพลงแต่ละท่อนมีทำนองที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นแยกกันแต่ละท่อนไม่สัมพันธ์กัน แต่ทางผู้วิจัยมีการประพันธ์กลุ่มทำนองย่อยที่มาจากตัวสะกด D-E-V-A โดยใช้เทคนิคการคัดลอกทำนอง (Quotation) มาเป็นทำนองเชื่อมและปรากฏของแต่ละท่อน เพื่อสร้างเอกลักษณ์ที่ชัดเจนให้กับบทประพันธ์

2.4 ประเพณีและบทเพลงที่เป็นแรงบันดาลใจสู่การประพันธ์

2.4.1 ประเพณีกองข้าว ประเพณีแห่พญายมและเพลงตระเซ็ญ

ประเพณีกองข้าวศรีราชาและประเพณีแห่พญายม เป็นประเพณีพื้นบ้านที่เกิดขึ้นในช่วงวันไหลสุดท้ายของตรุษสงกรานต์ เป็นประเพณีที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของชาวบ้านในพื้นที่ที่มีอาชีพเกี่ยวกับการประมงที่เป็นอาชีพส่วนใหญ่ของชาวบ้านในพื้นที่ โดยการทำพิธีบวงสรวงเช่นไหว้ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เจ้าป่าเจ้าเขา พระแม่คงคาให้ปกป้องรักษา คุ่มครองคนในชุมชนให้รอดพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ รวมถึงการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ญาติปีศาจหรือวิญญาณเร่ร่อนเพื่อให้ช่วยปกป้องคุ้มครองให้ชีวิตพบแต่ความสงบสุข ด้วยใจความสำคัญของประเพณีที่เกิดขึ้นเพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้าน

เพลงตระเซ็ญ เป็นเพลงหน้าพาทย์ชั้นสูง ที่ใช้ในประเพณีกองข้าวและประเพณีแห่พญายม มีปรากฏตั้งแต่เมื่อใดไม่มีหลักฐานแน่ชัดและไม่ปรากฏนามผู้แต่ง เพลงนี้ใช้จังหวะหน้าทับตระ อัตร่าจังหวะสองชั้น ต่อท้ายด้วยเพลงร่ำลาเดียว เพลงตระเซ็ญนอกจากจะปรากฏอยู่ในการแสดงโขนละครแล้ว ยังปรากฏในพิธีไหว้ครูดนตรี โขน ละคร และการไหว้ครูช่างอีกด้วย

ตระเซ็ญ เป็นคำประสมมาจากคำ 2 คำมารวมกัน คือ คำว่า “ตระ” และ คำว่า “เซ็ญ” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) ให้ความหมายไว้ดังนี้ “เพลงตระเซ็ญ ชื่อเพลงหน้าพาทย์ที่ใช้อัญเชิญเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์” จากการศึกษาวิเคราะห์ความหมายของเพลงตระเซ็ญ จึงได้ข้อมูลว่า เพลงตระเซ็ญ คือทำนองดนตรีเพลงไทยทำนองหนึ่งที่ใช้บรรเลงประกอบกิริยาอ่อนน้อมในการอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะสื่อถึงความสำคัญของประเพณีเหล่านี้ จากการสืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์นำไปสู่การนำหน่วยทำนองของบทเพลง “ตระเชียว” ซึ่งเป็นบทเพลงหน้าพาทย์ชั้นสูงที่ถูกใช้ในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ของคนไทยมาเป็นแนวคิดที่จะประพันธ์บทเพลงมาเป็นจุดเชื่อมโยงจินตนาการถึงเหตุการณ์สำคัญ หลักการที่สำคัญของประเพณีกองข้าวและประเพณีแห่พญายมโดยใช้กระบวนการและเทคนิคต่าง ๆ ของการประพันธ์ เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงในลำดับต่อไป

2.4.2 ประเพณีวิ่งควายและบทเพลงระบำบันเทิงกาสร

จากข้างต้นที่กล่าวว่า ประเพณีวิ่งควายเป็นประเพณีที่มีมาแต่โบราณ เป็นการสนองคุณของควายให้มีความสุขตามอัธยาศัยและได้พักผ่อนจากงานหนักในท้องนา ด้วยเหตุนี้จึงเกิดประเพณีการวิ่งควายขึ้นจนเป็นเอกลักษณ์ที่ชัดเจนของจังหวัดชลบุรี มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายไปถึงระดับโลกและจัดต่อเนื่องมาทุกปีจนถึงปัจจุบัน

ผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจจากเพลงระบำบันเทิงกาสร หรือ เพลงระบำควายอยู่ในการแสดงโขนชุด พาลีสอนน้อง ตอน ทรพาม่าพ่อ เป็นการแสดงชุดสั้น ๆ ชุดหนึ่งที่เลียนแบบอากัปกริยาของสัตว์ เพลงระบำบันเทิงกาสร เป็นบทเพลงที่แต่งขึ้นใหม่โดยครูมนตรี ตราโมท แล้วให้ชื่อเพลงว่า “บันเทิงกาสร” (สมรัตน์ ทองแท้, 2538)

3. ขอบเขตของบทประพันธ์

แนวคิดในการประพันธ์เพลง *The Glamour of Chonburi* ใช้รูปแบบการประพันธ์แบบดนตรีพรรณนาประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมผสมวงดนตรีไทยและกลุ่มขับร้องประสานเสียง ความยาวประมาณ 17 นาทีเพื่อบรรยายถึงเสน่ห์ทางด้านประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำหน่วยทำนองของบทเพลงตระเชียว ซึ่งเป็นบทเพลงอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยมีการใช้เทคนิคการประพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เทคนิคการคัดทำนอง (Quotation) การใช้หน่วยทำนองจากเพลงไทย เพนทาโทนิค และไลต์โมทิฟ

4. แนวคิดและเทคนิคในการประพันธ์เพลง

แนวคิดที่เป็นองค์ประกอบหลักสำหรับการประพันธ์บทเพลง “*The Glamour of Chonburi*” ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดมาจากหลายวัตถุดิบหลายองค์ประกอบ จากแหล่งอ้างอิงที่หลากหลาย มาใช้ประยุกต์กับเทคนิคในการประพันธ์เพลง โดยที่มีแนวคิดเบื้องต้นดังนี้

4.1 เทคนิคการคัดทำนอง (Quotation)

Quotation หรือ การคัดทำนอง คือเทคนิคการประพันธ์เพลงที่เลือกทำนองที่รู้จักกันดีอยู่แล้วมาปรากฏให้ได้ยินในบทเพลง (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2552) ผู้วิจัยได้มีแนวคิดในการนำบางส่วนทำนองของบทเพลง ตระเชียว และบทเพลง ระบำบันเทิงกาสร มาใช้เป็นวัตถุดิบในการประพันธ์ทั้งนี้วัตถุดิบทางการประพันธ์เพลงดังกล่าว ผู้วิจัยมิได้นำมาใช้ทั้งหมด เพียงแต่จะมีการหยิบยกบางท่อนหรือบางหน่วยทำนองซึ่งภายในบทประพันธ์ “*The Glamour of Chonburi*” ผู้วิจัยจะมีการนำแนวทำนองบางส่วนของบทเพลงข้างต้นมาทำการปรับแนวทำนอง (Transformation) ด้วยเทคนิคการประพันธ์เพลงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบทประพันธ์

4.2 แนวคิดการใช้หน่วยทำนองจากเพลงไทย

หน่วยทำนอง คือ ทำนองเพลงซึ่งประกอบด้วยประโยคเพลงอย่างน้อย 1 ประโยค สามารถขอย่อยเป็นหน่วยทำนอง (Melodic unit) สั้น ๆ ได้ (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2552) ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างหน่วยย่อยทำนองโดยการนำหน่วยทำนองย่อยจากเพลงไทยบางส่วนมาเป็นแนวคิดในการประพันธ์เพลง แล้วนำมาพัฒนาตามหลักการประพันธ์เพลงเพื่อสร้างทำนองใหม่ให้กับบทเพลง ตัวอย่างเช่นบทเพลง *Deep impression* ประพันธ์โดย วาณิช โปตะวนิช มีการนำหน่วยทำนองย่อยมาจากเพลงไทยเดิม “ลาวสมเด็จ” มาเป็นแนวคิดหลักในการประพันธ์ และพัฒนาเพลงไปในแนวทางดนตรีพรรณนา เป็นต้น

4.3 บันไดเสียงเพนทาโทนิค

บันไดเสียงเพนทาโทนิคเป็นบันไดเสียงที่แพร่หลายเป็นอย่างมากในหลายวัฒนธรรมทั้งในวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกและวัฒนธรรมดนตรีของเอเชียในหลายประเทศ เช่น จีน ญี่ปุ่น ไทย เป็นต้น บันไดเสียงเพนทาโทนิค หรือ บันไดเสียงห้าเสียง คำว่า “Penta” มาจากภาษากรีกแปลว่า ห้า หมายถึง บันไดเสียงที่ประกอบด้วยโน้ต 5 ตัวในระดับเสียงต่างกัันมีโครงสร้างที่ประกอบด้วยขั้นคู่เต็มเสียงจำนวน 3 คู่ ตามด้วยคู่ 3 ไมเนอร์อีกจำนวน 2 คู่ (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2552)

ภาพที่ 1 ภาพโครงสร้างบันไดเสียงเพนทาโทนิค
ที่มา: ศักดิ์ชัย เจริญสุขสนาน

4.4 เทคนิคไลต์โมทีฟ (Leitmotif)

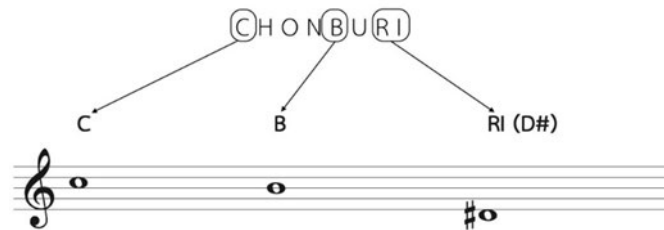
ไลต์โมทีฟ (Leitmotif) หรือ หน่วยทำนองเอกหน้า แปลว่า โมทีฟนำ (Leading motif) หมายถึง ความคิดหลักที่เป็นตัวแทนของลักษณะนิสัยของตัวละคร สถานการณ์ ความรู้สึก หรือความนึกคิดต่าง ๆ ในละครหรืออุปรากร (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2552) ผู้วิจัยนำแนวคิดไลต์โมทีฟนี้มาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างทำนองแทนตัวผู้วิจัยในลักษณะเป็นผู้เล่าเรื่อง (Narrator Theme) เพื่อบรรยายเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยต้องการจะพรรณนาและเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวบทเพลงท่อนต่าง ๆ เข้าหากันและเพื่อให้บทประพันธ์มีความเป็นเอกภาพ

5. กระบวนการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์เพลง *The Glamour of Chonburi* นอกจากจะมีการนำหน่วยทำนองจากเพลงที่เป็นแนวคิดสำคัญของประเพณีทั้งสองบทเพลงคือ เพลงตระเซียงและเพลงระบำบันเทิงกาสรแล้วนั้น ผู้วิจัยเพลงมีแนวคิดในการสร้างทำนองแทนตัวผู้วิจัยในลักษณะของผู้เล่าเรื่อง เพื่อทำหน้าที่ในช่วงเชื่อมแต่ละท่อน (Transition) ให้มีความสัมพันธ์กัน โดยมีวิธีการสร้างทำนองดังนี้

5.1 การกำหนดโน้ตจากชื่อตัวอักษร

การกำหนดชื่อจากตัวอักษรภาษาอังกฤษแล้วมีการนำมากำหนดระดับเสียงโดยการคัดเลือกตัวอักษรที่ตรงกับชื่อโน้ต เช่น C = โด, D = เร, E = มี, F = ฟา, G = โซ, A = ลา, B = ที เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวอักษรมาจากชื่อภาษาอังกฤษของจังหวัดชลบุรี คือ CHONBURI แล้วนำมากำหนดระดับเสียงได้แก่ C = โด (C), B = ที (B), RI = รี (D#)

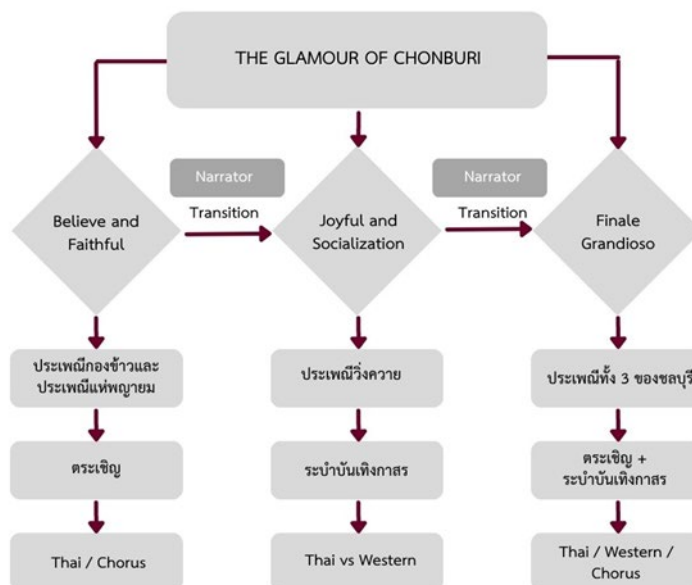

ภาพที่ 2 การกำหนดระดับเสียงในการสร้างทำนองชลบุรี (Narrator Theme)

ที่มา: ศักดิ์ชัย เจริญสุขสนาน

จากภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดระดับเสียงมาจากชื่อของจังหวัดชลบุรีในภาษาอังกฤษ (CHONBURI) และมีการนำไปใช้ในบทเพลงประพันธ์ในรูปแบบที่แตกต่างออกไปทั้งรูปแบบจังหวะระดับเสียง การปรับขึ้นคู่ การแปรทำนอง เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในช่วงของบทเพลงที่เหมาะสม และมีหน้าที่เชื่อมโยงเปรียบเทียบเป็นแกนหลักในการดำเนินเรื่องราวของบทประพันธ์

หลังจากที่ได้ศึกษาที่มา ข้อมูล องค์ประกอบ แนวคิด เทคนิค รวมถึงการกำหนดขอบเขตของบทประพันธ์แล้ว ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบโครงสร้างของบทเพลงและแนวคิดหลักของของบทประพันธ์ดังนี้

ภาพที่ 3 โครงสร้างและแนวคิดของบทประพันธ์เพลง The Glamour of Chonburi

ที่มา: ศักดิ์ชัย เจริญสุขสนาน

6. อรรถาธิบายบทประพันธ์

ผู้วิจัยได้จัดทำไฟล์สกอ์เพลงสำหรับดูประกอบอรรถาธิบายบทประพันธ์ตามคิวอาร์โค้ดดังนี้

ภาพที่ 4 คิวอาร์โค้ดเพื่อนำไปสู่ตัวอย่างไฟล์สกอ์เพลง The Glamour of Chonburi
ที่มา: ศักดิ์ชัย เจริญสุขสนาน

6.1 ท่อนที่ 1 Believe and Faithful (ห้องที่ 19-137)

แนวคิดในการประพันธ์บทเพลงในท่อนแรกนี้ ผู้วิจัยจะเริ่มด้วยการนำหน่วยทำนองของบทเพลงตระเชียวซึ่งเปรียบเสมือนการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความเชื่อ ความศรัทธาและที่พึ่งทางจิตใจของชาวบ้านที่มีต่อประเพณีกองข้าวและประเพณีแห่พญายมโดยมีการให้กลุ่มเครื่องดนตรีไทยเป็นตัวเอกในการดำเนินทำนองหลักของท่อนนี้และมีการประพันธ์ทำนองสอดประสานของเครื่องดนตรีสากลเข้าไปเพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างกลุ่มเครื่องดนตรีไทยและกลุ่มเครื่องดนตรีสากลบรรเลงประกอบ (Accompaniment) อีกทั้งมีการนำหน่วยทำนองของเพลงตระเชียวมาประพันธ์ ดัดแปลงเรียบเรียง ในรูปแบบของ (Recitativo) หรือกึ่งร้องกึ่งพูดให้กับบทร้องเรียกเชิญในช่วงพิธีกรรมของงานประเพณีที่สำคัญอย่างประเพณีกองข้าว ถ่ายทอดในรูปแบบการขับร้องประสานเสียง สุนทรียะของบทเพลงให้มีความหลากหลายเพื่อให้จินตนาการถึงความสำคัญของประเพณีนี้ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชนและปฏิบัติสืบต่อกันจนถึงปัจจุบัน

ช่วงที่ 1 เอกลักษณ์ดุริยางค์ไทย (ห้องที่ 23-46) ผู้วิจัยใช้กลุ่มเครื่องดนตรีไทยเป็นตัวเอกในการดำเนินทำนองหลักโดยใช้ทำนองเพลง “ตระเชียว” ซึ่งเปียนโนทำหน้าที่บรรเลงประกอบในช่วงแรกเพื่อจินตนาการถึงประเพณีแห่ พญายมและประเพณีกองข้าว ด้วยนัยยะของความเชื่อและความศรัทธาในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้าน จากนั้นเริ่มทำนองสอดประสาน (Counter-Melody) ด้วยเฟรนช์ฮอร์นเพื่อเป็นการสอดรับการดำเนินทำนองหลักของกลุ่มดนตรีไทย กลุ่มฟลูตและโอโบเพิ่มเข้ามาเพื่อสร้างความหนาแน่นของพื้นผิวดนตรี เมื่อเสร็จสิ้นการบรรเลงของกลุ่มดนตรีไทย กลุ่มคลาริเน็ตบรรเลงทำนองหลักเดิมจากกลุ่มดนตรีไทย สอดแทรกเสียงประสานของกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ฟลูต กล็อกเคนชปีล และ ไวบราโฟน เพื่อเพิ่มมิติให้กับเนื้อดนตรี หลังจากการประสมเครื่องดนตรีหลากชนิดด้วยความหนาแน่นของพื้นผิว จากนั้นผ่อนคลายลงเพื่อเข้าสู่การเชื่อมโยงในช่วงต่อไปโดยเปียนโน

ช่วงที่ 2 ช่วงเชื่อมสู่การร้องขับขานประสานเสียง (ห้องที่ 47-56) ผู้วิจัยนำทำนองของเพลงตระเชียวมาเป็นแนวคิดในการประพันธ์ทำนองให้กับคำร้องเชิญพิธีกรรมอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยใช้เทคนิคการปรับทำนองหลัก (Thematic transformation) โดยให้กลุ่มขับร้องประสานเสียงเป็นผู้ดำเนินทำนองสลับกับการบรรเลงสอดรับด้วยกลุ่มเครื่องดนตรีไทยเพื่อเป็นการสร้างสีสันให้กับบทประพันธ์และดำเนินไปจนถึงช่วงเชื่อมต่อไป

ห้องที่ 137-144 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการพัฒนาหน่วยทำนองย่อย (Motivic Development) ให้กับกลุ่มเครื่องฟลูต โอโบและเฟรนช์ฮอร์น รวมถึงกลุ่มคลาริเน็ตและแซกโซโฟนโดยการใช้เทคนิคการแปรทำนองในอัตราจังหวะหลายรูปแบบ รวมถึงการประพันธ์ทำนองให้กับกลุ่มทรัมเปตในลักษณะการประโคมแตร (Fanfare) ที่สง่างามเพื่อบรรยายถึงความยิ่งใหญ่ของประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์เชื่อมโยงไปสู่ท่อนต่อไป

6.2 ท่อนที่ 2 Joyful and Socialization (ห้องที่ 145-320)

ผู้วิจัยนำหน่วยทำนองของบทเพลงระบำบันเทิงกาสร ซึ่งคำว่า “กาสร” แปลว่า ความในมุมมองของผู้วิจัยในฐานะผู้ประพันธ์เพลง คำว่า “กาสร” แสดงให้เห็นถึงความสนุกสนานและการรื่นเริงประเพณีวิ่งควาย จินตนาการได้ถึงบรรยากาศของงานที่คึกคัก ชาวบ้านนำควายมาแข่งขันกัน มีการบรรเลงตอบโต้แบบสลับกันระหว่างกลุ่มเครื่องดนตรีไทยและกลุ่มเครื่องดนตรีสากล (Antiphonal) เพื่อเป็นการแสดงถึงศักยภาพ เทคนิค สีสันทของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดบนทำนองที่สนุกสนานผสมผสานเทคนิคในการประพันธ์และลีลาของการประพันธ์ที่หลากหลาย

ห้องที่ 145 ช่วงเดี่ยวทรัมเปตในลีลาของ Freely (Rubato) คือการเล่นที่ยืดหยุ่นตามจินตนาการของผู้บรรเลง ผู้วิจัยนำหน่วยทำนองทำหน้าที่เป็นช่วงเชื่อมสั้น ๆ โดยให้เสียงทรัมเปตเปรียบเสมือนการส่งสัญญาณเพื่อเป็นการชักนำให้เข้าสู่ช่วงต่อไปที่มีการกล่าวถึงประเพณีวิ่งควายต่อไป

ห้องที่ 146 ผู้วิจัยประพันธ์ทำนองให้กับกลุ่มเครื่องลมเสียงต่ำเล่นแนวเดียวกัน (Unison) โดยบรรเลงไปพร้อมกับทิมปานี กลองสแนร์และกลองใหญ่ ในลักษณะดนตรีมาร์ช (March) เพื่อให้มีความรู้สึกถึงความแข็งแรงและบรรยายถึงขบวนควายเดินมาร่วมประเพณี นำเข้าสู่การเดี่ยวเฟรนช์ฮอร์นฮอร์นในห้องที่ 150 ซึ่งในสมัยโบราณมักใช้แตรทรัมเปตหรือแตรฮอร์นบรรเลงเป็นสัญญาณในการออกรบหรือการให้สัญญาณต่าง ๆ โดยใช้หน่วยทำนองระบำบันเทิงกาสรที่มีการปรับลักษณะจังหวะให้กระชับขึ้นบรรเลงเดี่ยวนำจำนวน 4 ห้องและเพิ่มเติมเสียงประสานให้กับกลุ่มเฟรนช์ฮอร์นในลำดับต่อไป เพื่อแสดงถึงการป่าวประกาศ ส่งสัญญาณนำเข้าสู่ประเพณีวิ่งควาย การนำเสนอหน่วยทำนองระบำบันเทิงกาสร ยังปรากฏในกลุ่มฟลูต โอโบ คลาริเน็ตผสมกับ ซาโลโฟน มาริมบา ไวบราโฟน และ กล็อกเคนชปิล บรรเลงทำนองไปพร้อมกับกลุ่มฮอร์นที่เป็นผู้นำทำนองหลัก หลังจากนั้นเข้าสู่ห้องที่ 158 ทำนองของกลุ่มทรัมเปตในลักษณะการประโคมแตร (Fanfare) เพื่อนำเข้าสู่ช่วงเชื่อมสั้นในห้องที่ 162 โดยใช้เทคนิคการเลียนแบบซีควเอนซ์ (Sequential imitation) บนกลุ่มเครื่องลมไม้เสียงสูงไล่ลำดับลงมาที่เสียงต่ำ ผสมกับการใช้เทคนิคการขยายส่วนลักษณะจังหวะ (Augmentation) ในกลุ่มเครื่องลมเสียงต่ำบรรเลงซ้อนกันไปเพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทประพันธ์ไปจนถึงช่วงต่อไป

ห้องที่ 201 ผู้วิจัยใช้ระฆังราวและเปียโนเดินทำนองหลัก โดยใช้เทคนิคการเลียนแบบไล่เลียน (Canonic imitation) ผสมผสานสีสันทของเครื่องดนตรีที่หลากหลาย สลับการการนำเสนอหน่วยทำนองเพลงระบำบันเทิงกาสรและสอดแทรกหน่วยทำนองของบทเพลงตระเซียวที่ใช้เทคนิคการแปรทำนอง (Variation) ผสมผสานกันโดยการใช้เทคนิคการเลียนแบบไล่เลียนเช่นเดียวกัน เพื่อโน้มน้าวผู้ฟังจินตนาการถึงบรรยากาศความสนุกสนาน การรวมตัวของชาวบ้าน ผู้คนที่ว่างเว้นจากการทำน่านำขบวนควายมาร่วมงานในหลายกิจกรรมในหลายมุมมองและเสน่ห์ของประเพณีวิ่งควาย

ก่อนที่จะโน้มน้าวผู้ฟังพาไปชมช่วงที่สื่อการแข่งขันวิ่งควายในห้องที่ 212 ผู้วิจัยเปลี่ยนเครื่องหมายกำหนดจังหวะเป็น (Faster) ในอัตราความเร็วเพิ่มขึ้นเพื่อให้เกิดความคึกคักด้วยจังหวะตัวดำเท่ากับ 126

6.3 ท่อนที่ 3 Finale Grandioso (ห้องที่ 321-363)

ผู้วิจัยนำหน่วยทำนองของบทเพลงตระเขยและระบำบันเทิงกาสรบรรเลงในรูปแบบ Grandioso (ยิ่งใหญ่) โดยผสมผสานระหว่างกลุ่มเครื่องดนตรีไทย กลุ่มเครื่องดนตรีสากล กลุ่มขับร้องประสานเสียง เพิ่มความเข้มเสียง เนื้อดนตรีและเสียงประสานของเครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องลมนำทำนองของทั้งสองท่อนที่ผ่านมา (ทำนองเพลงตระเขยผสมทำนองบันเทิงกาสร) มาเรียบเรียงและผสมผสานทำนองเข้าด้วยกันนำเสนอใหม่อีกครั้ง (Recapitulation) สร้างทิศทางของทำนองและเสียงประสานเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนกุญแจเสียงเพื่อสร้างความชัดเจนในช่วงบทสรุปของบทประพันธ์ และมีการนำหน่วยทำนองเดิมกลับมาสร้างสรรค์ประสานเสียงร้อง โดยคำร้องใช้คำขวัญประจำจังหวัดชลบุรี “ทะเลงาม ข้าวหลามอร่อย อ้อยหวาน จักสานดี ประเพณีวิ่งควาย” บรรเลงผสมผสานของวงดนตรีทั้งหมดเพื่อประกอบดนตรีที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของประเพณีวิ่งควาย ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดชลบุรี

7. สรุปและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อนำเสนอกระบวนการประพันธ์เพลง " The Glamour of Chonburi " โดยที่ผู้วิจัยมีการกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อวางโครงสร้างของบทประพันธ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1) ประเพณีที่มีแนวคิดมาจากความเชื่อ ความศรัทธา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้กับชาวบ้าน ได้แก่ ประเพณีแห่พญายมและประเพณีกองข้าว โดยที่ประเพณีทั้งสองนี้ผู้วิจัยได้มีการนำหน่วยทำนองเพลง “ตระเขย” ซึ่งเป็นบทเพลงไทยศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้ในการอัญเชิญเทพ เทวดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้มาปกป้องรักษา ค้ำครอง ปกป้องภัยอันตรายที่มาจากภูตผี ปีศาจ มาเป็นแนวคิดสำคัญในการประพันธ์เพื่อเชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ของชุมชนที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจและสร้างความสุขกายสบายใจในการประกอบอาชีพ

2) ประเพณีที่มีแนวคิดมาจากการดำเนินชีวิต ความสนุกสนานในสังคมของชุมชน ได้แก่ ประเพณีวิ่งควาย โดยผู้วิจัยได้นำหน่วยทำนองเพลง “ระบำบันเทิงกาสร” คำว่า “กาสร” มีความหมายว่า “ควาย” ซึ่งบทเพลงระบำบันเทิงกาสรนี้เป็นบทเพลงที่มีท่วงทำนองที่สนุกสนาน ผู้วิจัยจึงได้นำหน่วยทำนองของบทเพลงมาเป็นวัตถุดิบในการประพันธ์เพื่อเชื่อมโยงกับแนวคิดสำคัญของประเพณีวิ่งควาย

2. เพื่อสร้างบทประพันธ์เพลงที่ถ่ายทอดเรื่องราวถึงเอกลักษณ์ทางด้านประเพณีของจังหวัดชลบุรี กระบวนการการประพันธ์เพลง ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของประเพณีที่เป็นแรงบันดาลใจเพื่อเป็นองค์ประกอบในการสร้างแนวคิดและนำเทคนิคการประพันธ์เพลงและการสร้างแนวทำนองเชิงสัญลักษณ์แแสดงถึงอัตลักษณ์ของบทเพลงมาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลเชิงสุนทรียศาสตร์ทางด้านดนตรี ประพันธ์เพลง “The Glamour of Chonburi” เป็นบทประพันธ์เพลงประเภทดนตรีพรรณนาที่ผู้วิจัยบรรยายเพื่อเชื่อมโยงถึงเสน่ห์ด้านประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ที่มีที่เดียวในโลกของจังหวัดชลบุรี

ได้แก่ ประเพณีแห่พญายม ประเพณีกองข้าว และประเพณีวิ่งควาย เพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกภาคภูมิใจในเอกลักษณ์อันโดดเด่นของประเพณีที่กำเนิดมาจาก แนวคิด ความเชื่อ ความศรัทธาและวิถีชีวิตของชุมชนชลบุรีอย่างแท้จริง โดยแนวคิดในการประพันธ์ที่สร้างเพื่อวางดุริยางค์เครื่องลม ประสมกับวงดนตรีไทยและวงขับร้องประสานเสียง ถ่ายทอดเอกลักษณ์ที่น่าสนใจคือ การผสมผสานสำเนียงดนตรีไทยกับดนตรีตะวันตก

การประพันธ์เพลง “The Glamour of Chonburi” ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ถึงการทำงานศิลปะบนวิถีของชนบและประเพณี ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในเชิงลึกถึงข้อมูลและฝึกประสบการณ์โดยใช้องค์ความรู้และทักษะทางด้านการประพันธ์เพลง บูรณาการรวมกันเป็นทักษะใหม่ที่มีคุณค่ายิ่งต่อชีวิตการทำงานดนตรีของผู้วิจัย และจะเป็นแนวทางเชิงกรณีศึกษาเพื่อผู้ที่สนใจศึกษาวิธีการประพันธ์เพลงโดยใช้รากชนบและประเพณีไทยมาประยุกต์ใช้กับงานของตนเองต่อไป

8. ข้อเสนอแนะ

งานสร้างสรรค์ดนตรีหรืองานศิลป์ทางเสียงที่สื่อสารความหมายและความเข้าใจชนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนและท้องถิ่น เปรียบเสมือนหลักจารึกแห่งประวัติศาสตร์เชิงสุนทรียะที่ควรเผยแพร่ในวงกว้าง เพื่อให้คนในชุมชน คนไทย และคนต่างชาติ ได้ศึกษาจากมิติของการฟังดนตรีรวมถึงการอ่านแนวคิดและหลักคิดในการประพันธ์ หากสามารถต่อยอดผลงานประพันธ์สู่การวิจัยเพื่อนำผลงานสู่ชุมชนจะทำให้ตอบโจทย์งานสร้างสรรค์ในเชิงของวัฒนธรรมในมิติเชิงลึก

9. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง กระบวนการประพันธ์เพลง “The Glamour of Chonburi” ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภทเงินรายได้ส่วนงานคณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปี พ.ศ.2565

รายการอ้างอิง

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกรรต์.
- วานิช โปตะวนิช. (2558). *บทประพันธ์เพลงดุซมิญพันธ์ : เทวะ สวิทสำหรับวงออร์เคสตรา*. (วิทยานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมรัตน์ ทองแท้. (2538). *ระบำในการแสดงโขน ของกรมศิลปากร (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/58543> อ้างอิงจากเว็บไซต์
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *ประเพณีแห่พญายม*. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2566, จาก https://oer.lib.buu.ac.th/search_detail/result/1110
- สหกรณ์บริการส่งเสริมอาชีพและวัฒนธรรมชลบุรี จำกัด. (2563). *ประเพณีวิ่งควาย*. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2566, จาก <https://cmpccoop.com/?p=1768>